

Publicerad 2022-09-04 17:10 av Koloristen

*Om gängkriminella, både i orten och i den politiska och finansiella makten. Till viss del inspirerad av Catherine Brandts skrivsätt.*

### **Skurkstatens maktlösa makthavare**

Horror, sprit, pengar och makt.

Vem drömmer inte om det? Utom möjligen asketer med gammaldags svensk, norsk, dansk eller finsk öppen blick och målmedveten gång. Men vad om Karin Göthblahad?

"En jisk att buaaarn djas in i jängkjiminaliteet" säger tanten. Halledudande då!

Karin från Aina? Ja. Det är uppenbart att här är en vek person. En som aldrig borde ha makt. En som inte klarar av att ta ansvar, inte identifierar sig med sina underlydande, inte förbättrar, skyddar, bevarar eller bevakar.

Stäng av ljudet på SvT när hon uppenbarar sig, det räcker med att titta på det otäcka och fårade ansiktet, förgrämt, aningslöst och frågande. En sådan som ringer till sin handledare och sedan faller från balkonger. En bild på personer som tror att de har makten, men som egentligen inte har makten, som struntar i vem som håller i trådarna så länge de får betaaalt. Bilden ger indikationer om en specifik svaghet. Mest alltså en fråga om vem som håller i trådarna.

Rätt snart lär diskussionen dyka upp kring Epsteineri, dvs att man i mäktiga cirklar erbjuder fester och minderåriga vänner emellan och förblir vänner genom att man inte publicerar bevismaterialet.

Klassiskt sett så är rekryteringsfasen den roligaste, när man skrattar tillsammans med sin handledare. De hittar rekrytens äkta svagheter, om det nu är pengar, osunt intresse för barn, eller bara stort spritbegär, och vilken valuta som gäller för alla inblandade.

När man väl är i arbete så ställs det så att rekryten får förstå att om samarbetet bryter samman blir det mycket värre för henne än för handledaren, som alltid kan byta identitet, land eller vad som behövs för att fortsätta karriären. Tro inte att det är så enkelt. En dålig rekryt kan vara karriärdödande, eller förödande, för uppdragsgivaren, men det handlar bara om att rekryten skall producera vad denne anses vara värd för investeringen.

Mycket vanligt är utpressning kring homosexualitet, särskilt för några årtionden sedan. Det har med rätta varit behäftat med straff från samhällets sida att beivra det som kommer från andra sidan i form av egocentricitet, karaktärssvaghet och en vana att ljuga och smyga, som inte uppskattats.

Att även normal sexualdrift har gått och går att utnyttja är givet, så ock pengar och droger, för att bygga upp en relation mellan uppdragsgivaren, hans handledare och deras rekryter. Men jag får hela tiden antydningar om att kompromettering är viktig och trots ett samhälle i förfall är det några sexuella bruk som fortfarande

är komprometterande och att Epsteins modell var kanske att leda in sina gäster i sådan perversion de utan hjälp kanske inte hade kunna nå själva. Det kommer mer om det ämnet.

I andra änden på skalan finns personer som går att köpa med ideologi, fast de är inte så eftertraktade av tekniska skäl. Smicker, pengar, andras ägodelar och föremål kan komma att räcka långt. Annie Lööf är som bekant en ung beslutsfattare som odlats till att bli inbjuden till de prestigefyllda mötena hos Bilderberg et al. Bara det faktum att hon behandlats som om hon inte var en rödhårig idiot måste locka MÅNGA människor. Så många att det går att förbättra världen i riktning mot att äta insektslarver, att 9 miljarder får dö av fridfullt och utan barn, att man startar några krig om viktiga saker på vägen i samförstånd och samråd. Att förståndet och inrådan är 95:5 fördelade är kanske inte så mycket man tänker på med en bit hummer mellan tänderna.

Varför tänker jag plötsligt på Carl Bildt? Han är liksom jag en duktig pojk. Måhända med lite mer smak för pengar att sprätta runt. Men alla sossarnas pigor och drängar finns där med. "Allas lika värde", heter det ju. Men visst är det lite skillnad på att vara någon som blev inbjuden mot att inte ens ha blivit inbjuden och vad som händer innanför stängda dörrar sprids inte. För det gör det inte om man är snäll och skötsam. Till och med om man blir påkommen med någon gosse bland buskarna som HD domare gör det skillnad om man fortfarande är vän med dem som räknas. Eller inte. Jag skulle inte vilja vara deras ovän, men det betyder inte att jag är deras vän. Carl och Annie är trevliga och de är vänner. Men med vem? Var det någon finansman eller var finansmannen bara handläggare, ärendansvarig och anställd?

Det är inte Soros. Men de skulle inte berätta det för mig hur som helst. I värsta fall har de riggat systemet så att det är de själva som polisar och utpressar varandra ned i avgrunden för en bit skaldjur och lite rumpstek. Som om de kunde titta frågande och förgrämda in i kameran utan att ha berättat sin historia.

Vem vet, jag kanske tar en skogspromenad och ser om jag kan sparka undan vildsvinen från mina kantareller. Men ta du en tulpan till, Carl. Yum-yum. Och du, Karin... ja, fortsatt bara att vara dig själv och låtsas lösa de här problemen med alla de där oförklarligt kriminella buaaarnen. Bollen är sedan länge i rullning, serrö.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Koloristen med Poeter.se id #112888 innehar upphovsrätten